

anden generel foranstaltning i form af en nedsættelse af priserne på alle lægemidler eller bestemte kategorier af lægemidler, eller sigter udtrykket »eventuelle prisnedsættelser« kun til de lægemidler, som i forvejen er omfattet af prisstoppet?

2) Kan bestemmelsen i artikel 4, stk. 1 [i direktiv 89/105], hvorefter de kompetente myndigheder i en medlemsstat, når der er indført et prisstop, mindst én gang årligt er forpligtet til at undersøge, om de nationaløkonomiske forhold gør det berettiget at opretholde prisstoppet, fortolkes således, at det er muligt i det tilfælde, hvor det, som svar på det første spørgsmål, er lovligt at nedsætte priserne, at anvende en sådan foranstaltning flere gange i løbet af et år og gentage dette over flere år (fra 2002 til 2010)?

3) Er det ifølge artikel 4 [i direktiv 89/105] — når denne fortolkes ud fra det hensyn, at foranstaltningerne for pris-kontrol med lægemidler primært har til formål at »fremme folkesundheden, idet de skal sikre et tilstrækkeligt udbud af lægemidler til rimelige priser« og hensynet til at undgå, at »foranstaltningerne er forskellige, [hvilket] kan [...] hindre eller fordreje handelen med lægemidler inden for Fællesskabet« — foreneligt med Fællesskabets bestemmelser at vedtage foranstaltninger med henvisning til udgifternes omfang, når disse kun skønnes og ikke fastslås (spørgsmålet vedrører begge tilfælde)?

4) Skal kravene vedrørende overholdelsen af udgiftslofterne for lægemidler, som hver enkelt medlemsstat har kompetence til at fastsætte, udelukkende have direkte sammenhæng med udgifterne til lægemidler, eller har medlemsstaterne også skønsmæssig beføjelse til at tage hensyn til data vedrørende andre udgifter inden for sundhedssektoren?

5) Skal de principper om gennemsigtighed og de pågældende virksomheders deltagelse i beslutningerne om prisstop eller en generel nedsættelse af priserne på lægemidler, som kan udledes af direktivet, fortolkes således, at der altid skal være mulighed for at fravige et prisstop (artikel 4, stk. 2, i direktiv [89/105]) og for, at den virksomhed, der ansøger derom, konkret deltager i beslutningen, med den følge, at myndighederne er forpligtet til at begrunde et eventuelt afslag?

(¹) Rådets direktiv 89/105/EØF af 21.12.1988 om gennemsigtighed i prisbestemmelserne for lægemidler til mennesker og disse lægemidlers inddragelse under de nationale sygesikringsordninger (EFT L 40, s. 8).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vestre Landsret (Danmark) den 3. august 2007, Danfoss A/S og AstraZeneca A/S mod Skatteministeriet

(Sag C-371/07)

(2007/C 247/20)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Vestre Landsret

Parter

Sagsøgere: Danfoss A/S og AstraZeneca A/S

Sagsøgte: Skatteministeriet

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 17, stk. 6, 2. afsnit, i 6. momsdirektiv (¹) fortolkes således, at det er en betingelse for en medlemsstats nægtelse af fradragsret for merværdiafgiften af indkøb, der anvendes til bespisning af forretningsforbindelser og personale i en virksomheds kantine i forbindelse med møder, at der forud for direktivets ikrafttræden var hjemmel i national lovgivning til den omhandlede nægtelse af fradrag, og at denne hjemmel i praksis blev anvendt af afgiftsmyndighederne, således at fradragsret for merværdiafgiften af disse indkøb blev nægtet?
- 2) Har det ved besvarelsen af spørgsmål 1 nogen betydning, at virksomhedsdrevne kantiner før implementeringen af 6. momsdirektiv i 1978 ikke var momspligtige efter de gældende nationale momsregler i den pågældende medlemsstat, at de nationale fradragsbegrænsningsregler ikke blev ændret ved implementeringen af 6. momsdirektiv, og at det udelukkende var som følge af, at virksomhedsdrevne kantiner ved implementeringen af 6. momsdirektiv blev momspligtige, at fradragsbegrænsningsreglen kunne blive relevant for denne type virksomheder?
- 3) Er en undtagelse til fradragsretten »opretholdt« i 6. momsdirektivs artikel 17, stk. 6, 2. afsnits forstand, hvis der fra 6. momsdirektivs implementering i 1978 og frem til 1999 som følge af en administrativ praksis som den i hovedsagen omhandlede har været fradragsret for de omhandlede udgifter?

- 4) Skal artikel 6, stk. 2, litra a) og b), i 6. momsdirektiv, fortolkes således, at bestemmelsen omfatter virksomheders vederlagsfrie bespisning af forretningsforbindelser i egen kantine i forbindelse med møder i virksomheden?
- 5) Skal artikel 6, stk. 2, litra a) og b), i 6. momsdirektiv, fortolkes således, at bestemmelsen omfatter virksomheders vederlagsfrie bespisning af personale i egen kantine i forbindelse med møder i virksomheden?

(¹) Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

Appel iværksat den 3. august 2007 af Mebrom NV til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) den 22. maj 2007 i sag T-216/05, Mebrom NV mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-373/07 P)

(2007/C 247/21)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Mebrom NV (ved advokats K. Van Maldegem og C. Mereu)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellen antages til realitetsbehandling og appellanten gives medhold
- Retten i Første Instans' dom af 22. maj 2007 i sag T-216/05 ophæves
- Appellantens påstand i sag T-216/05 antages til realitetsbehandling og tages til følge
- Appellantens påstand om erstatning fremsat for Retten i Første Instans tages til følge eller, subsidiært, sagen hjemvises til Retten i Første Instans til realitetsbehandling, og
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale omkostningerne ved begge retsinstanser

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort gældende, at Retten i Første Instans (herefter »RFI«) ikke værnede om lov og ret ved fortolkningen og anvendelsen af fællesskabsretten, således som den er forpligtet til i henhold til artikel 220 EF. I den anfægtede dom blev påstanden om annullation forkastet på grundlag af en fejlagtig fortolkning og anvendelse af artikel 3, 4, 5 og 6 i forordning (EF) nr. 2037/2000 (¹). Desuden er dommen kendetegnet ved manglen på et tilstrækkeligt og sammenhængende ræsonnement og den indeholder en række retlige fejl og forurening af sagsakterne. Appellanten har gjort gældende, at RFI fejlagtigt antog, at den sagsøgte med rette kunne konkludere, at der ikke længere skulle tildeles importkvoter til importører, men at det følger af forordningens artikel 7, at der fra 2005 kun måtte gives kvoter til desinfektører (der er brugere i modsætning til importører). RFI fastslog, at artikel 7 i forordning (EF) nr. 2037/2000 overlod det til den sagsøgte frit at vælge i denne henseende. Endvidere har sagsøgeren gjort gældende, at RFI undlod at foretage en korrekt vurdering af, om den sagsøgte havde gjort korrekt brug af sit påståede skøn i denne henseende. RFI undlod ligeledes fejlagtigt at fastslå, at sagsøgte handlede ultra vires og undlod videre at vurdere og tage korrekt stilling til, om sagsøgte tilsidesatte sagsøgerens berettigede forventninger. Endelig er det gjort gældende, at RFI ligeledes fejlagtigt undlod at tage fuld og hel stilling til sagsøgerens argumenter i stævningen.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2037/2000 af 29.6.2000 om stoffer, der nedbryder ozonlaget (EFT L 244, s. 1).

Appel iværksat den 3. august 2007 af Mebrom NV til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) den 22. maj 2007 i sag T-198/05, Mebrom NV mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-374/07 P)

(2007/C 247/22)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Mebrom NV (ved advokat K. van Maldegem og advokat C. Mereu)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber